
Haldoklás és méltóság, új távlatok a palliatív ellátásban

Utolsó frissítés 2008. december 18.

A palliatív kezelés folyamatos fejlődésen ment át az elmúlt évek során, aminek eredményeként az életvégi ellátásra szakosodott orvosok ma kétségtelenül hatékonyabban tudják megközelíteni a haldoklással kapcsolatos különféle problémákat, mint korábban bármikor.

Az is világos, hogy a halál közeledtével egyre inkább elmosódik a fizikai szenvedés és a pszichés vagy spirituális szorongás között húzódó határvonal. Mindazonáltal, az egészségügyi dolgozók hajlamosak részleteiben elemezni a területeket, kiemelve azokat a tényezőket, amelyek enyhítése hatalmunkban állhat, és mellőzve azokat, amelyek emberi erővel nem befolyásolhatók. A palliatív ellátásban ma egyre inkább tudatosodik, hogy nem elegendő pusztán a beteg tüneteinek enyhítése, hanem ennél szélesebb körű megközelítésre kell törekedni, vagyis különbséget kell tenni a technikailag megfelelő tüneti kezelés és az életvégi ellátás holisztikusabb, az egyén pszichoszociális, egzisztenciális és spirituális igényeit is figyelembe vevő modellje között.

A haldokló betegek ilyen szemléletű ellátása nem könnyű feladat. Vannak a szenvedésnek és az egyéni gyötremnek olyan dimenziói is, amelyek alig-alig megközelíthetők vagy csak nehezen befolyásolhatók. Ahogy azt Ivan Iljics felszolgáló inasa intuitív módon megértette, ilyen esetekben az odaadó jelenlét, a megerősítés különféle formái, az együttérzés és számtalan apró gesztus jelenthet vigaszt. A palliatív ellátás szakirodalmában az ápolás e vonatkozásait újabban olyan fogalmak segítségével írják le, mint az értelem, cél, méltóság és spirituális vagy egzisztenciális jólét. Ennek szellemében érintkezve a beteggel, és felhasználva a modern orvostudomány legjobb eszközeit és a tüneti kezelés lehetőségeit, biztosítható az emberi méltóságot megőrző palliatív ellátás.

(Forrás: CA CANCER (MAGYAR KIADÁS) VI. évfolyam, 4. szám (2006. december) 6. oldal Szerző: Harvey Max Chochinov, OM, MD, PhD, FRCPC)